

[Aksel Larsen.]

holder nu på, at når folkerepræsentationen overgiver en sådan bemyndigelse til en minister og dermed overgiver en minister en del af sin lovgivende myndighed, så må folketinget også sikre sig en vis kontrol hermed.

Jeg synes, at det af principielle grunde må gøres; men måske synes jeg det også i nogen grad på grund af de praktiske erfaringer, vi har gjort, og her tillader jeg mig at minde om, at jeg i hvert fald ikke fik noget svar på det spørgsmål, jeg stillede, og som havde været let at besvare; men så må vi eventuelt se at få det klaret i udvalget, for jeg er virkelig interesseret i, om ministeren har til hensigt eller ikke har til hensigt, om ministeren har truffet aftale eller ikke har truffet aftale med de interesserede organisationer om at bruge en del af de 5 mill. kr., der skal bevilges af statskassen, til at betale gammel gæld med.

Landbrugsministeren (Skytte): På det sidste spørgsmål skal jeg blot svare: jeg har ikke truffet nogen aftaler.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Niels Ravn, at da jeg omtalte dem, der måske ikke havde så store betænkeligheder, nævnte jeg ikke ham, men jeg forstod, at han alligevel kendte adressen, og jeg skal da nøjes med at sige, hvad jeg mener med hensyn til betænkeligheder ved bemyndigelser: det er da klart, at bemyndigelser skal man kun give, når det er nødvendigt, og jeg har heller aldrig foreslået det i andre tilfælde, end hvor det har været nødvendigt. Derfor glæder det mig, at det ærede medlem i denne sag overvinder sine betænkeligheder. At jeg får tilslutning, er for mig det væsentlige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Thomsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af Den internationale Arbejdskonference i Genève i året 1961 vedtagne konvention om delvis ændring af de af Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference på dens første 32 møder vedtagne konventioner.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 831, fremsættelsen i tidenden sp. 1937).

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 679, fremsættelsen i tidenden sp. 1872).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jørgen Peder Hansen: Den danske toldlov har i de sidste 6-7 år gennemgået ganske betydelige ændringer. Således foretoges i 1956 ændringer af tekstiltolden, i 1957 ændringer af biltolden og derpå ad 2 gange i årene fra 1958 op til 1960 ændringer af toldsatterne for en lang række industrivarer i øvrigt. Samtidig med disse ændringer blev der med virkning fra 1. februar 1959 gennemført en fuldstændig omlægning af selve lovteksten og af selve tariffen, der ved nævnte lejlighed blev bragt i overensstemmelse med den internationale Bruxelles-nomenklatur med de tilhørende noter, måske nok den til dato mest imponerende varebeskrivelse, der er præsteret.

De ændringer, vi nu står over for at skulle gennemføre, vedrører varer, der i det væsentlige falder uden for den almindelige toldafvikling inden for EFTA, og som ikke blev medtaget i den omfattende revision i

[Jørgen Peder Hansen.]

1959-60, hvor basistolden for toldafviklingsvarerne blev fastlagt. Det drejer sig om de såkaldte jordbrugsvarer; det er varer fra gartnerier og landbrug, visse forarbejdede levnedsmidler samt visse olier og fedtstoffer. Der er altså her tale om en ajourføring af toldsatserne for disse varers vedkommende, og i henhold til bemærkningerne til lovforslaget har man ved udarbejdelsen søgt at afveje alle forhold, som kan have indflydelse herpå, nemlig vort tidligere og vort nuværende toldniveau samt forholdene på toldområdet i de lande, Danmark allerede har eller kan ønske et toldpolitisk samarbejde med. Det er altså med andre ord de europæiske markedsforhold og Danmarks stilling i forhold til disse, som gør en sådan revision ønskelig på nuværende tidspunkt.

Så vidt jeg har forstået, deles dette synspunkt om en revision på nuværende tidspunkt af erhvervene i bred almindelighed, en indstilling, der næsten giver sig selv på den lige nævnte baggrund.

Om selve tarifændringerne skal jeg ikke gå i enkeltheder; dog vil jeg gerne have lov til at fremkomme med blot et par bemærkninger.

Så vidt jeg har opfattet, skal der i visse erhvervs kredse være interesse for at bevare i hvert fald for et stykke tid vægttoldsatsene for kaffe og te i stedet for at gå over til værditoldbeskatning, der jo i øvrigt er det gennemgående i det foreliggende lovforslag. Så vidt jeg har forstået, er baggrunden for forslaget om overgang til værditoldbeskatning også for disse varer bestræbelserne for at forbedre det eventuelle fremtidige toldpolitiske samarbejde med Det europæiske økonomiske Fællesskab. Med denne formulering går jeg sikkert ikke ud over, hvad alle medlemmer kan godtage her i det høje ting. Handelens interesse for længst muligt at bevare vægttoldsatsene for kaffe og te skal være begrundet i, at det er lettere at foretage blandinger af disse varer, når man opererer med vægttold fremfor med værditold. Da denne betragtning vist ikke uden videre kan afvises, vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister, om der i det formentlig kommende udvalg vil blive mulighed for at se netop på dette forhold, således at man måske en tid endnu kan bevare vægttoldsatsene for disse varer.

Også for andre satsers vedkommende kunne der være grund til at fremkomme med nogle enkelte bemærkninger, men jeg henholder mig til den højtærede ministers fremsættelsestale, der efter min opfattelse er et stærkt udtryk for vilje til samarbejde til alle sider. Jeg skal imidlertid ikke lægge skjul på, at den foreslåede toldsats for appelsiner måske nok kan give anledning til en vis eftertanke, men jeg er dog helt på det rene med, at der også her i erhvervs kredse foreligger meget modstridende synspunkter; det er vi vist alle sammen klar over at der gør på mange områder; sådan må det vel nødvendigvis være. Men det understreger samtidig, at det må være vor opgave at finde frem til en slags fællesnævner for helheden. Såfremt der fra alle sider er vilje til at løse problemerne ud fra denne synsvinkel, tror jeg nok vi vil nå et godt resultat også med det foreliggende lovforslag.

Allerede lover det jo godt, at der ved udarbejdelsen af lovforslaget har været et snævert samarbejde mellem finansministeriet og erhvervsorganisationerne, således som fremsættelsestalen også gav udtryk for. Jeg tror, det betyder uhyre meget, at der straks fra starten er en oprigtig vilje til at ville det bedste; det skaber en påkrævet god og lun atmosfære omkring behandlingen af et lovforslag, en tilstand, som gør det muligt at nå det bedst mulige resultat.

Men det er jo ikke blot et lovforslag om ændring af nogle satser, vi her skal tage stilling til. Spørgsmålet om en yderligere toldafvikling for EFTA-varerne inden for frihandelssammenslutningen berøres i den højtærede finansministers fremsættelsestale som et spørgsmål, vi skal høre nærmere om i udvalget, og vi kan forvente, at der vil fremkomme forslag om indarbejdelse af en sådan fremskyndelse i det foreliggende lovforslag.

Det forekommer mig at være en rigtig disposition at tage dette spørgsmål med i det foreliggende lovforslag. I øjeblikket befinder vi os for industrivarernes vedkommende på et afviklingstrin, der indebærer 30 pct.s reduktion af basistolden, den told, der blev fastsat pr. 1. februar 1960. I udvalget må vi naturligvis se meget omhyggeligt netop på dette spørgsmål, se på, hvor mange industrivarer der vil blive

[Jørgen Peder Hansen.]

mulighed for at tilbageholde yderligere toldafvikling for. Der er jo en række industrivarer, der ikke særlig godt tåler en fremskyndet toldafvikling og vel især ikke under en hurtig udvikling i de europæiske markedsplaner. En del af industrien og de i industrien beskæftigede arbejdere vil naturligvis afvente resultatet af de kommende drøftelser i udvalget herom med den allerstørste interesse. Den højtærede finansminister har jo lovet at ville redegøre nærmere herfor i udvalget.

Endelig er der et par enkelte ting, jeg gerne vil knytte et par bemærkninger til.

Der er først det i fremsættelsestalen nævnte rationaliseringsforsøg med hensyn til toldbehandlingen af varer, som den nuværende højtærede statsminister — dengang i egenskab af finansminister — fremkom med tilkendegivelse om ved tariffrevisionen i 1959-60. Varestrømmen fra udlandet gennem de københavnske vejerboder og ved en række større provinstitsteder er efterhånden svulmet ganske betydeligt og har modnet tanken om en forenklet fortoldningsprocedure. Selv om der arbejdes på livet løs ude i vejerboderne — og det gør der både af erhvervslivets folk og af det ekspederende toldpersonale — er det nødvendigt at finde frem til forenklinger også på dette område. Det har på mange måder stor betydning, at varerne når frem til modtageren til videre anvendelse så hurtigt som overhovedet muligt. Det sparer også plads ude i pakhusene, at varerne kan ekspederes aldeles omgående.

Det forsøg, der er i gang ude på godsbanegården, går ud på, at klareringen kan foregå uden klarererens nærværelse, og uden at det skal være nødvendigt at foretage særlig mange udpakninger. Det vil naturligvis spare tid for alle parter og ikke kræve den omflytning flere gange af godset, som vi nu udmærket kan komme ud for. Forsøget har kun været i gang fra 1. januar i år, og det har selvfølgelig, som alle andre forsøg nu engang har det, sine børnesygdomme. Men sammenfattende kan det, så vidt jeg er orienteret, siges, at det hidtil er forløbet yderst tilfredsstillende.

Det er glædeligt, mener jeg, her at stå over for en absolut vilje til samarbejde om

løsningen af et påtrængende problem, også selv om det stiller større krav både til klareren, til erhvervslivet og til den ekspederende tolder. Hvor der førhen var to, er der nu kun én til at ekspedere, og ydermere behøver klareren altså ikke at være nærværende.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil have lov til at berøre, drejer sig om selve toldtariffens, skal vi sige tekniske opsætning. Fremover vil det formentlig være nødvendigt at bekendtgøre toldtariffen, således at man umiddelbart kan se dels, hvad toldsatserne er i al almindelighed, dels, hvad toldsatsen er, når der er tale om varer fra EFTA-landene. Det vil sige, at tariffen faktisk skal bekendtgøres med to kolonner, altså som en slags dobbeltkolonnetarif. Dette vil kunne lette klareringen betydeligt og give importørerne mulighed for langt hurtigere og sikrere at orientere sig om varernes toldsatser.

Det bedste ville være, om man samtidig kunne udstyre toldvæsenets personale med en såkaldt arbejdstarif, det vil sige en tarif med alle fornødne oplysninger om toldsatserne, eventuel afgiftspligt, særlige betingelser med hensyn til fremlæggelse af certifikater m. v., ting, der skal tages i agt ved klareringen. Men da der stadig må formodes at komme ændringer i et vist omfang, vil foreløbig indførelse af dobbeltkolonnetarif være en brugbar løsning. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede finansminister, om man i finansministeriet vil være villig til at overveje, at toldloven bekendtgøres optrykt som en dobbeltkolonnetarif.

Indledningsvis nævnte jeg, at baggrunden for lovforslaget er markedsplanerne. Det er min opfattelse, at der på denne baggrund skulle kunne opnås bred tilslutning i det høje ting for forslagets gennemførelse.

For mit partis vedkommende skal jeg anbefale lovforslaget, idet jeg tilsiger oprigtig vilje til et sagligt udvalgsarbejde, der forhåbentlig vil kunne sluttes så betids, at forslaget kan få virkning fra 1. marts i år.

Harald Nielsen: Det foreliggende toldlovsforslag er som allerede nævnt en videreførelse af den toldrevision, vi sidst foretog i 1960, en toldrevision, som venstre ikke stemte for, fordi vi fandt, at de toldforhøjelser, der ledsagede den, lå over, hvad

[Harald Nielsen.]

vi fandt rimeligt. Ja, vi kom jo dengang endog visse steder op over de toldsatser, der skal være gældende for de seks landes ydre toldtarif, og det gør man vel også for enkelte af de toldsatsers vedkommende, der her foreslås.

Nu går man altså videre med denne revision og inddrager det vareområde, der blev ladet tilbage dengang, levnedsmiddelområdet, altså landbrugets, gartneriets og fiskeriets produkter, der som bekendt — og som allerede nævnt — ikke er med i den liberalisering, som i henhold til EFTA-aftalen skal gennemføres inden for de syv. Nu gennemfører man med det her foreliggende lovforslag også for levnedsmidlernes vedkommende en overgang fra vægttold til værditold, og samtidig sker der for visse varers vedkommende toldreguleringer, som i visse tilfælde betyder forhøjelser, i andre tilfælde nedsættelser, uden at der gives nærmere oplysninger om, hvorledes man er nået frem til de foreslåede satser. Det siges ganske vist i fremsættelsestalen — som fremhævet af den ærede socialdemokratiske ordfører — at man forud har haft drøftelser med erhvervene. Men den højtærede finansminister siger også i sin fremsættelse, at meningene har været divergerende, og man får ikke noget som helst at vide om, hvad erhvervene i virkeligheden har sagt, og hvordan de ser på de enkelte toldsatser, der her er foreslået.

Den højtærede finansminister siger endvidere i sin fremsættelsestale, at der ligesom ved toldrevisionen i 1960 skal ske visse ændringer i importreguleringen, hvilket vel må betyde, at nogle varer skal føres på fri-liste, men der oplyses intet om, hvad det er for varer, det her drejer sig om. Det siges endvidere — således som det også blev nævnt af den ærede socialdemokratiske ordfører — at man samtidig vil komme med forslag om at standse toldafviklingen på visse områder; det vil man komme med i det udvalg, som jeg går ud fra skal nedsættes.

For at kunne tage stilling til lovforslaget mener vi, det ville være overmåde nyttigt, om vi på forhånd vidste, hvor det er, man vil sætte ind med lempelser i importreguleringen, og hvor det er, man vil standse toldafviklingen. Men det er der ikke nogen op-

lysning om i bemærkningerne til lovforslaget og heller ikke i ministerens fremsættelsestale.

Det er også meget mangelfulde oplysninger, der gives om toldændringernes relation til de forhandlinger, der for tiden føres om Danmarks optagelse i de seks' toldunion. Det er vel ikke mindst med henblik på disse forhandlinger, at det foreliggende lovforslag er fremkommet. Det er vel meningen, at de foreslåede toldsatser skal være basis for den afvikling, der skal ske, når vi er blevet medlem af de seks landes marked, men nogen sikkerhed eller vished for, at de toldsatser, man her opererer med, vil blive godkendt som basistoldsatser, foreligger ikke. I det hele taget var det jo rart at få at vide, hvorledes regeringen tænker sig en eventuel overgangsordning ved vor indtræden i de seks landes marked, om man da et stykke tid vil beholde en vis beskyttelse i form af, at man træder ind med ret høje toldsatser, eller måske på anden måde. Men heller ikke det får vi noget som helst at vide om gennem ministerens fremsættelsestale eller gennem de bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget.

Videre siger den højtærede finansminister, at det er hans hensigt i udvalget at komme med de toldændringer, der er nødvendige for at fremskynde toldafviklingen inden for de syv. Men dér er der heller ingen oplysninger om, hvad det er for varer, det drejer sig om. Dér melder sig også det spørgsmål, om vi ikke ved nogle af de toldreguleringer, der her foreslås, kan komme i strid med GATT-aftalen — det er den internationale aftale om toldbindinger, som vi har med lande også uden for de seks og de syv. Er forholdet til denne aftale i orden? Det er også en af de ting, vi synes vi skulle vide noget om. Men det siges der heller ikke noget om i bemærkningerne, ligesom der heller ikke siges noget som helst om, hvad toldprovenuet vil blive, efter at disse toldreguleringer er gennemført, sammenlignet med toldprovenuet hidtil.

Jeg skal ikke i denne omgang sige mere om lovforslaget, heller ikke om de tekniske spørgsmål, som den socialdemokratiske ordfører nævnte. Jeg har bare med disse korte bemærkninger villet gøre opmærksom på, at vi fra venstres side finder lovforslaget alt for mangelfuldt oplyst og motiveret til, at

[Harald Nielsen.]

vi kan tage stilling til det på nærværende tidspunkt. Vi må afvente de redegørelser og de oplysninger, vi kan få frem under udvalgsarbejdet.

Jørgen Jensen: Toldloven er en af de ting, der må bringes i orden, før Danmark kan tilslutte sig de seks, og den meget omfattende toldlovsrevision, som fandt sted i 1959 og 1960, tog som bekendt udelukkende sigte på EFTA og vor tilslutning til de syvs markedsgruppe. Det var måske en fejl, men det er altså en kendsgerning. Dengang fandt lovgivningsmagten ingen anledning til at revidere toldsatsene for jordbrugsprodukterne og de industrielt forarbejdede levnedsmidler, eftersom disse jo i det store og hele ikke blev omfattet af EFTA-aftalen; men de er, omend på en særlig måde, med i Romtraktaten.

Efter markedsbeslutningen sidste sommer finder også mit parti det rigtigt og nødvendigt, at der nu finder en revision sted af toldlovens første kapitler. Jeg noterer, at lovforslaget på flere punkter følger den linje, der blev lagt for 2 år siden ved den store toldlovsrevision. Dengang skete der jo mange steder en omlægning fra vægttold, specifik-told, til værditold. Også i det foreliggende lovforslag dominerer værditoldsatsene, og dette kan det konservative folkeparti støtte undtagen for enkelte varers vedkommende. En sådan omlægning må nødvendigvis give anledning til ret voldsomme forskydninger i toldsatsernes højde for de forskellige positioner, og i bemærkningerne til lovforslaget er nævnt nogle eksempler på store nedsættelser af den reelle toldbeskyttelse som følge af denne omlægning. Den højtærede finansminister har, tør jeg sige, skelet både til fortiden og til nutiden og også kigget på forholdene i andre lande. Nu er det selvfølgelig ikke hermed helt sikkert, at det rigtige toldniveau på alle områder er fundet, men det mener jeg vi eventuelt kan drøfte i udvalget.

Specielt om kaffetolden, som ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Jørgen Peder Hansen, nævnte, vil også jeg gerne sige et par enkelte ord. Den foreslås ændret fra 187 øre pr. kg til 33 $\frac{1}{3}$ pct. Det er ikke sikkert, at denne omlægning til værditold virkelig er hensigtsmæssig. En

værditold gør det i høj grad besværligt at arbejde med kreditoplæg for denne vare, og denne form for, skal vi sige toldadministration udnyttes temmelig kraftigt på dette område. Jeg tror at vide, at de seks' fællestarif har en værditold som lovforslagets, men jeg tror også, det er rigtigt, at de fleste af de enkelte lande inden for de seks' markedsgruppe stadig væk, i hvert fald indtil videre, opretholder vægttolden for kaffe. Jeg har altså indtil videre — indtil andre forhold kan gøre sig gældende — det standpunkt, at vi også selv bør opretholde denne vægttold, og i hvert fald kan det næppe haste synderlig meget med en ændring på dette punkt.

Det er et af alle anerkendt princip, at der ikke på noget område inden for toldtariffen bør være negativ toldbeskyttelse, forstået på den måde, at en færdigvare, der produceres her i landet, reelt har lavere told end den, der gælder for de råvarer, som medgår til produktionen af den pågældende vare. Hvis en sådan negativ toldbeskyttelse findes, hindrer man jo simpelt hen produktion af færdigvarer. Jeg vil ikke gøre mig klog på, om der faktisk skulle være sådanne eksempler, men jeg er meget stærkt interesseret i at få undersøgt, om der mere eller mindre tilfældigt skulle være sluppet en sådan negativ toldbeskyttelse ind i dette lovforslag — jeg har min mistanke derom. Hvis det skulle være tilfældet, håber jeg at den højtærede finansminister vil være villig til at drøfte en ændring på et sådant område og rette en sådan fejl.

I øvrigt holder lovforslaget sig meget strikte til tariffens første snes kapitler, og i det store og hele kan jeg acceptere dette. Der er næppe nogen virkelig mulighed for på nærværende tidspunkt at lave en almindelig toldlovsrevision, allerede fordi vore toldsats er bundet over for vore EFTA-partnere. Men hertil kommer, at basistolden for afviklingen mellem de oprindelige seks lande, der danner deres fælleskab nede mod syd, for længst er fastsat til de toldsats, der, så vidt jeg erindrer, gjaldt pr. 1. januar 1957. Jeg tror ikke meget på, at vi heroppe generelt kan få nye toldsats, f. eks. fra 1962, anerkendt som udgangspunkt for vor fremtidige toldafvikling inden for de seks. Men jeg går samtidig ud fra som givet, at regeringen vil gøre alt, hvad der overhovedet

[Jørgen Jensen.]

er muligt, for at få den gældende tarif plus resultatet af dette lovforslags gennemførelse anerkendt som det danske afviklingsgrundlag, når vi skal ind i de seks.

Nogle mindre korrektioner af den nuværende tarif kan og bør vistnok foretages ved denne lejlighed, især da ønskerne herom i væsentlig grad drejer sig om toldnedsættelser eller toldtritagesbestemmelser. Jeg har et vist kendskab til, at nogle industrier over for tolddepartementet har fremsat sådanne ønsker; jeg tænker på en vare som transistorer. Jeg er en lille smule skuffet over, at disse beskedne ønsker ikke er opfyldt i lovforslaget, men herom kan vi vel høre nærmere i udvalget, og så kan vi til den tid drøfte disse forhold.

Det skulle i øvrigt også undre mig, om der ikke i det sidste par år var opstået et behov for en vis korrektion af tekniske eller praktiske bestemmelser i flere af de kapitler af toldtariffen eller andre toldbestemmelser, som ikke er medtaget i det foreliggende lovforslag. Nu har den nye toldlov jo været i kraft et par år, og der opsummeres vel et behov for beskedne ændringer og reformer.

Jeg vil gerne notere — og jeg gør det med tilfredshed — at regeringen har aflæst den såkaldte toldkrig mod de seks. Den højtærede finansminister har, så vidt jeg kan skønne, ingen bemærkninger herom i fremsættelsestalen, men man kan jo se det af lovforslaget. Det drejer sig altså om den dobbelttarif eller kamptarif, som blev indført ved lov nr. 181 af 8. juni 1961; den foreslås nu ophævet. Forudsætningerne for at opretholde denne lov er også efter mit skøn helt bristet, efter at vi har indledt forhandlinger med Det europæiske økonomiske Fællesskab om optagelse. Mit parti kan ganske tilslutte sig, at vi ophæver denne særlige lov; vi kan ikke møde op til forhandlinger med de seks så at sige med en dolk skjult i ærmet.

Den højtærede finansminister nævner i øvrigt i sin fremsættelsestale det gennem tolddepartementet etablerede samarbejde med erhvervsorganisationerne og med erhvervsvirksomhederne. Det er også mit indtryk, at et sådant samarbejde med fremsættelse af erhvervenes ønsker og udveksling af synspunkter både kan være og i mange tilfælde har været nyttigt. Når den højtærede finansminister her også omtaler

samarbejdet med erhvervene om den rationalisering af toldbehandlingen, som for tiden foregår, vil jeg gerne benytte lejligheden til at henstille til den højtærede finansminister, at der udvises den størst mulige hensyntagen til erhvervenes ønsker også vedrørende de takster — eller diæter, hedder det måske — der skal betales for toldekspedition uden for normal arbejdstid. Det er mit indtryk, at man i hovedsagen er blevet enig med administrationen — men knirker det ikke lidt på ganske enkelte og små områder her?

I udvalget skal vi også drøfte de spørgsmål, der hænger sammen med de af Danmark fremsatte ønsker om visse toldmæssige overgangsordninger i forbindelse med vor tilslutning til de seks. Danmark har som bekendt anmeldt tilsvarende ønsker over for EFTA. Vi fra mit partis side er parat til at drøfte disse ønsker, og jeg deler ganske håbet om, at disse spørgsmål kan løses på en for erhvervene og beskæftigelsen tilfredsstillende måde. Jeg vil gerne her fremhæve, at efter min opfattelse er der nøje sammenhæng mellem sådanne overgangsordninger for tolden og afviklingen af den resterende importregulering, og dette gælder også med hensyn til gennemførelsen af de i nærværende lovforslag indeholdte tarifændringer.

Ikke mindst for landbrugsvarernes vedkommende er der mange forhold at tage hensyn til, når told- og importregulering skal drøftes. De seks er, det kender vi fra pressen, nu i færd med at gennemføre deres fælles landbrugsordning, som bl. a., så vidt jeg ved, vil medføre oprettelse af en fond med betydelige midler, som nok i udstrakt grad skal anvendes til fremme af de seks' egen eksport af landbrugsvarer til tredjelande, altså, teoretisk i hvert fald, herunder også til Danmark. Så er det min opfattelse, at vi meget vel kan komme i farezonen her og blive udsat for en eksportoffensiv til dumpingpriser, men gennem importreguleringen har man et ganske udmærket og effektivt middel til at modvirke en sådan dumpingeksport eller statssubsidieret eksport af landbrugsvarer, indtil Danmark er blevet medlem af fællesmarkedet.

I øvrigt gælder det vel i almindelighed, at landbrugsområdet taget i videre forstand er omgærdet af så mange indgreb og regu-

[Jørgen Jensen.]

leringer i alle lande, at en helt traditionel liberalistisk politik næppe er den mest realistiske politik, navnlig når det drejer sig om landbrugshandel.

Et overvældende flertal i folketinget står bag den markedspolitik, som er blevet ført det sidste halve år. Vi er klar over, at en tilpasning af dansk erhvervsliv og dansk lovgivning på mange områder er nødvendig, og jeg tror, at en hel del gamle politiske standpunkter ikke længere har gyldighed i denne situation, de må revideres eller opgives. Her er handels- og toldpolitikken et godt eksempel, og under skyldig hensyntagen til de fælles forpligtelser, som vor deltagelse i Det europæiske økonomiske Fællesskab medfører, må vi i en sådan situation som en helt selvfølgelig ting søge at varetage danske interesser. Jeg tror bestemt, at denne opfattelse findes i alle de partier, der går ind for markedspolitikken, og derfor venter jeg også, at vi kan arbejde sammen om dette toldlovsforslag. Det konservative folkeparti vil i udvalget følge denne linje, og jeg håber personlig på et godt resultat af dette arbejde.

Helge Larsen: Jeg betragter det lovforslag, vi har til behandling i dag, som slutstenen på, hvad jeg vist tør kalde den tredje store toldlovsrevision, vi har haft under den frie forfatning: den første som bekendt i 1863, den næste i 1908 og nu altså den tredje store toldlovsrevision, der har strakt sig over et par år, begyndende vel i 1958 med indførelsen af Bruxellesnomenklaturen, derefter revisionen af toldlovens sidste 70 kapitler omhandlende de industrielle varer og nu det sidste led i denne toldlovsrevision, nemlig revisionen af toldlovens første 20 kapitler.

Om de foreslåede ændringer gælder, at de principielt ligger på linje med ændringerne i 1960 i den forstand, at man nu går over fra vægttold til værditold. Jeg er ikke — og det er er der formentlig ikke ret mange der vil være uden nærmere oplysninger —

i stand til at tage stilling til de mange enkeltheder i dette lovforslag. Overgangen fra vægttold, som er fastsat for mange år siden, til en værditold kan jo ikke umiddelbart sammenlignes. Jeg vil derfor indskrænke mig til at give tilslutning til linjen i forslaget, men jeg går ud fra, at vi i udvalget får lejlighed til at se nærmere på de enkelte satsler og få oplysninger derom.

Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Jørgen Jensen udtalte, at de toldlovsændringer, som gennemførtes i 1960, og de toldsatsler, som formentlig bliver resultatet af forhandlingerne her i tinget om de første 20 kapitler, må være dem, som man søger anerkendt ved en eventuel dansk indtræden i fællesmarkedet, et synspunkt, jeg er ganske enig i.

Vi har med den toldlovsrevision, som gennemførtes i 1960, i forbindelse med omlægningen af tolden også gennemført en liberalisering, og jeg bemærker med tilfredshed, at det i den højtærede finansministers fremsættelsestale nævnes, at der ligesom ved toldlovsrevisionen i 1960 skal ske visse ændringer i importreguleringen, og jeg afventer med interesse de oplysninger, den højtærede handelsminister vil kunne give derom i folketingets valutaudvalg.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen var inde på, at man også i toldlovsudvalget skulle have oplysninger om de forbehold, som Danmark måtte tage med hensyn til en eventuel toldafvikling. Jeg vil gerne sige, at jeg mener, det vil være vigtigt, at det udvalg, som nu skal behandle det foreliggende lovforslag, får afsluttet sit arbejde, således at de foreslåede ændringer kan træde i kraft som forudsat den 1. marts, og at det næppe vil være heldigt, at vi foretager noget, der kan sinke dette udvalgs arbejde. Hele spørgsmålet om det forbehold, der må tages med hensyn til toldafviklingen, hører vel rettest hjemme i folketingets markedsudvalg.

Må jeg så endelig til allersidst komme med en lille bemærkning vedrørende bestemmelserne om kreditoplag. Jeg vil gerne

[Helge Larsen.]

udtrykke min glæde over den systematik, som nu kommer til at præge hele paragraffen vedrørende kreditoplag. Den bliver nu ensartet hele vejen igennem, så den er en ren fryd for øjet. Jeg håber også, at de toldere, som skal arbejde med den, må føle samme fryd ved arbejdet, som jeg føler ved at se ned over denne række af ensartede bestemmelser, noget, der ikke er almindeligt i en toldlov.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale det foreliggende lovforslag til en saglig og grundig behandling og en hurtig gennemførelse.

Kai Moltke: Jeg skal på mit partis vegne foreløbig give tilsagn om, at vi agter nøje at gennemgå de enkelte områder, som her stilles op, hvor det drejer sig om ændringer i toldsatserne, men stort længere vil vi heller ikke kunne strække os. Når jeg udtrykker det sådan, er det først og fremmest, fordi der på væsentlige områder i den højtærede finansministers fremsættelse og i bemærkningerne savnes en række henvisninger til, hvorfor man vil gennemføre dette netop nu, og i hvilket omfang man ønsker at gennemføre den linje, som her er trukket op, for af den højtærede finansministers fremsættelse fremgår det ganske klart, at to momenter her blandes sammen, det ene det nutidige, forpligtelserne over for EFTA, det andet det fremtidige, noget, som hænger sammen med visse forhandlinger, som vi intet ved om.

Det andet forbehold, jeg bliver nødt til at tage, er, at det ville være meget ønskeligt at få langt klarere besked om, i hvilken udstrækning og på hvilke områder erhvervenes organisationer har anset dette for nyttigt og ønskeligt i den nuværende situation.

Jeg skal ikke påtage mig, lige så lidt som de andre ordførere har gjort det, den opgave at gennemgå alle de forskellige toldsætter og komplekser af toldsætter, som her er tale om. Det er et stort arbejde, og der fordres adskillige oplysninger på dette felt, før man uden videre kan sluge kamelen; det fordrer så at sige en detaljeret gennemgang på område efter område. Men når der tales så tydeligt om, at dette er noget, der sigter til vore nuværende handelsmæssige

forpligtelser i EFTA og samtidig sigter til en harmonisering med fællesmarkedet, kunne jeg have lyst til at fremsætte nogle bemærkninger om den situation, som vi praktisk er anbragt i i markedspolitikken gennem den hidtil gennemførte forhandlingslinje og fuldmagten til at søge optagelse i fællesmarkedet.

Jeg tror, de fleste vil erindre, at den højtærede udenrigsminister gav én vigtig begrundelse for, at Danmark havde hastværk, og der er al grund til at fastholde denne begrundelse på det nuværende stadium, også når det drejer sig om toldforhandlinger. Det var, at vi måtte med straks for at komme med i forhandlingerne inden for de seks vedrørende landbrugets forhold. Men der er jo netop sket det, at vi søgte om optagelse i de seks, og så fik vi under landbrugsforhandlingerne lukket døren i lige for næsen af os; og netop i de sidste dage har man jo fået en særskilt landbrugsordning inden for de seks, som vi ingen indflydelse har haft på, og som stiller os i en temmelig ugunstig stilling for fremtiden. Jeg beder den højtærede formand om lov til at bringe et kort citat fra det økonomisk velorienterede franske blad *Le Monde* fra i går, hvor man i den ledende artikel karakteriserer tredjepartslandenes stilling efter den nuværende landbrugsordning inden for de seks med følgende ord:

„Den afsluttede overenskomst vil uden tvivl fremkalde en mere vanskelig situation for de tredjepartslande, der eksporterer landbrugsprodukter. Det er på et vestligt plan, det vil blive nødvendigt snart at genoptage diskussionen.“

Altså, gennem afslutningen af denne lukkede aftale inden for de seks er tredjepartslandene kommet i en vanskeligere situation. I engelske finansblade og førende engelske blade indrømmer man rent ud, at det vil være yderst vanskeligt blot at rokke en tøddel ved det grundlag, som nu er skabt. Man må acceptere eller ikke acceptere. Men når det ligger sådan, er der vel også grund til at minde især den ærede ordfører for venstre om det særlige hensyn til landbruget, som gjorde ansøgningen om optagelse i fællesmarkedet til en hastesag. Og hvordan reagerer man i England? Vi behøver blot at se morgenaviserne, hvoraf det fremgår, at de britiske farmeres landssam-

[Kai Moltke.]

menslutning erklærer, at dette grundlag for de seks' landbrugspolitik er uacceptabelt for dem. Jeg ved ikke, om det, der af farmere i England betragtes som gift, er sød honning eller manna for det danske landbrug og det danske landbrugs organisationer, som her har initiativet. Bedre bliver stillingen jo ikke ved de særforhandlinger, som samtidig er ført. Amerika er kommet med ind i billedet. I går proklameredes det i de amerikanske blade, at man havde opnået toldlempelser, uden ansøgning om optagelse i fællesmarkedet, for en eksport til fællesmarkedets lande på 600-700 mill. dollars. Tilbage blev en eksport på ca. 400 mill. dollars årlig, hvorom man fortsatte forhandlingerne, men endnu ikke havde opnået noget tilfredsstillende resultat. Amerikanerne havde opnået indrømmelserne på sådanne ting som bomuld, soyabønner, huder, skind, grønsager og frugt, mens man følte sig utilfredsstillende imødekommet vedrørende hvede, foderkorn, tobak, ris, kreaturer, husdyr, herunder fjerkræ. Men man har langtfra givet op fra amerikansk side under disse tosidede forhandlinger uden om rammerne af fællesmarkedet. Jeg må igen bede om tilladelse til et kort citat, denne gang fra New York Times fra i går:

„I diplomatiske kredse er man af den opfattelse, at det ville være en fejltagelse at antage, at det ikke skulle være muligt at opnå indrømmelser under fremtidige forhandlinger. De mindede om, at vest-europæiske embedsmænd offentligt havde meddelt, at USAs landbrugseksport ikke skulle blive stillet ringere efter fællesmarkedets fulde gennemførelse end tidligere.“

En ny separataftale ligger for næsen af os. Det er den baggrund, som vi internationalt står over for: på den ene side vanskeligheder for England og os, der jo har temmelig stor repræsentation på markedet, på den anden side amerikanerne som den sorte hest, der kommer ind i billedet, til trods for at Amerika eksporterer landbrugsprodukter til fællesmarkedets lande for 1,1 milliard dollars årligt og fra samme område kun indfører for godt 200 millioner dollars. Man kan altså sige, at situationen ikke har været særlig gunstig her. Man har her mindet om, at de sidste foranstaltninger fra regeringens

side var visse fuldmagter med hensyn til de dobbelte toldsatser, hvis der skulle blive tale om, at danske rettigheder skulle blive krænkede. Jeg ser i den højtærede finansministers erklæring et beskedent afsnit om, at man vil søge at tilbageholde nedsættelse af visse toldsatser og ellers gå andre veje, som kan føre til et bedre resultat, at der dels er noget, som regeringspartierne gerne vil undgå, dels er noget, som man ikke er sikker på man ikke vil holde i reserve.

Jeg må minde om, at denne såkaldte landbrugsordning inden for de seks ikke alene drejer sig om vore landbrugsprodukter, den drejer sig også om noget af det, som er nævnt i dette forslag til nye toldsatser, nemlig sådanne varer, hvis råstoffer stammer fra landbrugsprodukter som korn, kartoffelmel, sukker eller fra andre landbrugsprodukter af denne art. Men når tingene ligger sådan og der i dette dokument gøres opmærksom på, at de enkelte lande inden for fællesmarkedet har lov til at lægge en afgift på yderligere 5 pct. på sådanne varer, kan vi vist ganske roligt sige, at vi her har toldsatser og afgifter, som ligger uden for vor kontrol, og på hvilke vi på et vist tidspunkt af forhandlingerne må være villige til at give et svar.

Med disse korte bemærkninger om en alt andet end tilfredsstillende baggrund for lovforslaget skal jeg tilsige socialistisk folkepartis kritiske medvirken til undersøgelse af de ting, som man her foreslår uden begrundelse og uden at stille det nødvendige materiale til rådighed for en bedømmelse her i tinget i dag.

Rimstad: Det er nok værd lige at gøre sig klart, hvad det foreliggende forslag til lov om ændringer i toldloven drejer sig om. Det falder i 3 dele, hvoraf den første er en ny toldtarif for visse vareafsnit, den anden en ændring af den eksisterende kreditoplagsfortegnelse og den tredje en bestemmelse om, at de toldlovsændringer, som tinget den 7. juni sidste år vedtog efter en indtrængende henstilling fra den daværende finansminister, den nuværende højtærede økonomiminister, i hovedsagen bortfalder.

Om første del, den nye tarif, fortæller den højtærede finansminister os, at de i forslaget indførte ændringer i hovedsagen kan karakteriseres som en overgang fra vægt-

[Rimstad.]

told til værditold for de ret begrænsede vareområder, hvor en sådan overgang endnu ikke er sket ved tidligere omlægninger.

Jeg vil gerne sige et par ord om disse omlægninger. Vi har i vort parti ikke noget at indvende mod en overgang til værditold, men vi vil gerne understrege, at det skal være en, jeg kan måske udtrykke det således, ærlig overgang. Da vi var i gang med tredje behandling af det sidste forslag til ændringer i toldloven, det, der resulterede i loven af 8. juni forrige år, opfordrede det ærede medlem hr. Jørgen Jensen på de konservatives vegne den daværende finansminister til at give en kort erklæring om, at man med loven ikke havde fiskale hensigter, men at den udelukkende var en handelspolitisk foranstaltning. Det ærede medlem fik nok en kort erklæring fra finansministeren, men ikke helt den, han bad om.

Hvad dette forslag angår, ligger det sådan, at med hensyn til at danne sig et skøn over, om den foreslåede tarifændring vil betyde mere eller mindre i kroner og øre, må vel de fleste medlemmer her i salen give op. Der er på den ene side nogle let sammenlignelige numre i den gamle og den nye tarif, som kunne tyde på, at den højtærede finansminister gerne vil have sit skålpund kød; men på den anden side nærmest undskylder ministeren i sin fremsættelsestale, at det ikke har været rigtigt at foreslå en til vægttolden svarende lige så høj værditold. Ville det være for meget at bede den højtærede finansminister om hans bedømmelse af det større eller mindre provenu, som de foreslåede ændringer vil betyde for toldbudgettet? Man har dog sikkert i finansministeriet gjort sig nogle tanker herom.

Den anden del af det foreliggende lovforslag angår en ændring i kreditoplagsfortegnelsen. Det drejer sig her blot om en rettelse i anledning af overgangen fra vægt- til værditold, og det behøver vist ikke nærmere omtale.

Lovforslagets tredje del er mere interessant og er i betydning langt mere omfattende end de få linjer, hvori den er indeholdt. Den angår som nævnt ophævelsen af den dobbelttarif, som var så vigtig for den daværende finansminister, den opdeling af tariffen i en legal tarif og en brugstarif, som fandt sted i loven af 8. juni 1961. Jeg synes,

det ville være interessant, om den højtærede finansminister kunne fortælle os en lille smule om, om denne tarifdeling, som folketinget noget modstræbende gav sit minde til, har været anvendt i forhandlinger med vore handelspartnere, har været anvendt til at true med, og om den i så tilfælde har ført til et resultat, eller om der slet ikke har været anvendelse for den, og endelig hvorfor den ophæves. Var den uden mening, var den uden hensigt, eller er udviklingen blot løbet fra den? Alt dette vil vi gerne have lidt at vide om, og vi håber på gennem et kommende udvalgsarbejde at få svar på de her stillede og også på en række af de af andre ærede ordførere stillede spørgsmål. Først da finder vi det rigtigt at tage endelig stilling til dette lovforslag, som unægtelig efterlader mange problemer så at sige frit svævende i rummet.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, der har givet tilslutning til det fremsatte lovforslag, og også rette en tak til de ærede ordførere, der har udtalt velvilje over for lovforslaget. Jeg vil også gerne understrege, at dette lovforslag, som det er fremgået af de fleste ærede ordføreres indlæg, er en fortsættelse af og en afslutning på vor toldrevision. Der kan måske også være grund til at understrege, at de her foreslåede ændringer i toldtariffen lige så vel som de foregående foretagne ændringer betegner en overgang fra vægttold til værditold først og fremmest.

Vægttolden har jo haft den virkning, at tolden i dag er betydelig lavere, end den var ved gennemførelsen i sin tid, fordi den jo ikke har fulgt prisniveauets stigning, hvad værditolden vil gøre; men jeg vil gerne på grund af de udtalelser, der er fremsat her, gøre opmærksom på, at der ikke med forslaget er gjort noget forsøg på at rette dette forhold op, selv om der nok kan påvises enkelte ajourføringer på visse områder. Derimod er der i lovforslaget taget hensyn til en vis harmonisering med toldsatserne i de lande, vi samarbejder med, eller de lande eller sammenslutninger af lande, vi eventuelt skal samarbejde med. Jeg kan også som besvarelse ikke mindst af det, det ærede medlem hr. Rimstad fremførte, sige, at der ikke er fiskale interesser i lovforslaget, og jeg skal naturligvis være

[Finansministeren.]

villig til under udvalgsarbejdet at give de oplysninger, der overhovedet kan gives om de rent økonomiske virkninger af lovforslaget.

Jeg vil også gerne understrege nødvendigheden af, at vi under udvalgsarbejdet får tilvejebragt lovhjælp til fremskyndelse af den toldafvikling inden for EFTA, som vi må gennemføre med virkning fra den 1. marts 1962.

Der har naturligvis været et nært samarbejde med erhvervene vedrørende det foreliggende lovforslag, og der må naturligvis foregå et tilsvarende samarbejde vedrørende den fremskyndede afvikling inden for EFTA og de eventuelle undtagelser, der kan blive mulighed for, men også dette har en nær forbindelse med de forhandlinger, der foregår med Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Jeg skal i øvrigt kun beskæftige mig med nogle få af de ting, som de ærede ordførere har fremdraget under debatten her. Mange af problemerne egner sig jo til et meget grundigt udvalgsarbejde, og selv om tiden bliver forholdsvis kort, er jeg selv indstillet på, at der under udvalgsarbejdet skal fremskaffes en lang række oplysninger, som er efterlyst i dag, og som jeg også selv har været indstillet på måtte gives.

Det ærede medlem hr. Jørgen Peder Hansen, og jeg tror også det ærede medlem hr. Jørgen Jensen, spurgte, om det ville være muligt at bevare væggtolden en tid endnu for kaffe og te. Det ærede medlem hr. Jørgen Peder Hansen mente, at handelen gerne ville have den måske senere uundgåelige overgang til værditold for sådanne varer udsat længst muligt, og jeg forstår også af de bemærkninger, de ærede medlemmer gjorde i dag, at det ville være ønskeligt, om man på dette område kunne bevare væggtolden i hvert fald et stykke tid endnu. Jeg kan ikke umiddelbart se, at der skulle være nogen afgørende hindring for at imødekomme ønsket om en sådan udsættelse, hvis det virkelig viser sig at være i erhvervenes interesse. Jeg vil i hvert fald gerne være med til i udvalget nærmere at undersøge dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Jørgen Peder Hansen var også inde på problemerne om den sats, der er foreslået for appelsiners

vedkommende. Uden at gå i enkeltheder med de forskellige satser — det vil føre for vidt her — skal jeg gerne sige, at det naturligvis ligger sådan, at de satser, der er foreslået, er foreslået efter forhandlinger med branchens folk, og de er fastsat efter en afvejning af de modstridende interesser, der kan være på de enkelte områder.

Jeg finder imidlertid, at det i det kommende udvalg skulle være muligt at forhandle sig til rette både om dette spørgsmål og om en række andre; men jeg har i hvert fald det indtryk, at de satser, som er foreslået — og jeg vil gerne gentage: efter nøje forhandlinger med erhvervene — er fastsat på en sådan måde, at alle berettigede interesser og muligheder er tilgodeset.

Jeg vil også gerne gøre en enkelt bemærkning om det spørgsmål, der er rejst vedrørende den tokolonnedede tarif. Det ærede medlem hr. Jørgen Peder Hansen, som naturligvis har et vist praktisk kendskab til disse forhold, fandt, at det ville være en fordel, om toldtariffen fremover blev bekendtgjort på en sådan måde, at man kunne aflæse såvel den toldsats, der skal anvendes i almindelighed, som den særlige, lavere sats, hvormed tolden beregnes for varen, når den kommer fra et EFTA-land. Heller ikke det skulle der efter min mening være noget i vejen for; vi skal i hvert fald i finansministeriet underkaste også dette problem en nærmere overvejelse til en videre behandling under udvalgsarbejdet.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen henviste selv til, at hans parti ikke stemte for den tidligere revision af loven, og understregede nu i sin ordførertale, at lovforslaget var alt for mangelfuldt oplyst. Det ærede medlem spurgte, hvordan det lå med hensyn til importreguleringen, og hvordan det lå med hensyn til eventuel afvikling af importrestriktioner. Hertil vil jeg gerne svare, at efter min opfattelse må det problem i første række være afhængigt af, hvilke resultater vi opnår på det område, vi her drøfter, og jeg tror i hvert fald, jeg kan sige på handelsministerens vegne, at han, når vi er nået til et resultat herom, er indstillet på, at så må der føres visse forhandlinger med folketingets markedsudvalg eller valutaudvalg om de importreguleringer eller afviklinger, der kan blive tale om.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen

[Finansministeren.]

spurgte, om jeg mente, at det foreliggende lovforslag kunne danne grundlag for de videre forhandlinger inden for de seks, om de toldsatser, vi når frem til, kunne betragtes som en basistold. Jeg vil heroverfor sige, at det er naturligvis forudsætningen; det er det, vi stræber efter. Hvor meget vi kan nå i disse forhandlinger, som allerede er i gang, kan vi have forskellige meninger om, men det vil være rimeligt, om man under udvalgsarbejdet kommer nærmere ind på, hvilke muligheder vi har for godkendelse af basistold som grundlag for vort medlemskab af Det europæiske økonomiske Fællesskab. Det er jo den højtærede udenrigsminister, der fører disse forhandlinger, og han har, i hvert fald i højere grad end vi i finansministeriet, føling med alle disse problemer.

Også det ærede medlem hr. Jørgen Jensen var inde på, om det niveau, vi her har foreslået, nu er det helt rigtige. Jeg kan kun sige, at vi har fundet frem til dette som det rigtige niveau. Det er et niveau, der — som allerede meddelt ved fremsættelsen — er fremkommet efter forhandling med erhvervene; jeg har vel ikke lov til at sige, at erhvervene har givet tilslutning til det, ikke på alle områder i hvert fald, men det er som sagt foreslået efter forhandling med erhvervene og under hensyntagen til det, vi mener at kunne gøre os håb om kan blive grundlaget for vort videre arbejde under forhandlingerne om optagelse inden for de seks.

Jeg skal i øvrigt ikke gå i enkeltheder. Jeg takker endnu en gang for den velvilje, der er udtalt. Jeg skal gerne give tilsagn om at fremskaffe en række yderligere oplysninger, også dem, der er spurgt efter her i dag, til det kommende udvalgsarbejde. Jeg håber på en velvillig behandling, og at udvalgsarbejdet kan fremmes så stærkt, at vi bliver i stand til at overholde de terminer, der nu engang må gælde for dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingene.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Jørgen Peder Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Det er min hensigt at sætte denne sag til anden behandling førstkommande fredag.

Medlem af folketinget Adolph Sørensen har meddelt mig, at han ønsker til kirkeministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvad agter kirkeministeren at foretage sig i anledning af den propaganda, sognepræsten i Blovstrød udøver under sin konfirmandforberedelse?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Efter at folketinget har bevilget folketingsmand *Aage Fogh* sygeorlov, har vedkommende gruppe udpeget *Else-Merete Ross* til i hans sted at indtræde i udvalget angående atomenergikommissionens beretning og *Axel Sørensen* til at indtræde i udvalget angående forslag til lov om ændring i lov for Grønland om indførselsafgifter m. v.

Disse medlemmer er herefter valgt.

Efter at folketingsmand *Kirkegaard* er valgt til folketingets tredje næstformand, har vedkommende gruppe til i hans sted at indtræde i udvalget for forretningsordenen udpeget *Helge Larsen*, som herefter er valgt.

I skrivelse af dags dato anmoder finansministeren om, at der må blive valgt et nyt medlem til det i toldlovens § 1, stk. 6, nævnte udvalg i stedet for folketingsmand *Aage Fogh*, der har orlov.

Efter at *Nicolaj Petersens* hverv som midlertidigt medlem af folketinget er ophørt, har vedkommende gruppe til i hans sted at indtræde i udvalget angående forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet og forslag til lov om afgift af og tilskud til apoteker for årene 1960 og 1961 udpeget *Waldemar Laursen*, som herefter er valgt.

[Formanden.]

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 18. januar, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Valg af 1 medlem til det i toldlovens § 1, stk. 6, nævnte udvalg (i stedet for Aage Fogh).*
- 2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
 Forslag til lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter.
- 3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
 Forslag til lov om ændringer i toldloven.
- 4) *Første behandling af:*
 Forslag til lov om økonomisk samordning.
- 5) *Første behandling af:*
 Forslag til lov om egnsudvikling m. v.

Mødet hævet kl. 16³⁰.

45. møde.

Torsdag den 18. januar kl. 13.

Formanden: Medlem af folketinget Mose Hansen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan ministeren oplyse, hvad årsagen er til, at blanketten til selvangivelse først kommer skatteyderne i hænde i sidste halvdel af januar måned?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Medlem af folketinget Heilesen har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren på baggrund af de forsøg med opsætning af risfaskiner på en særlig måde, der efter 1953 gennemførtes ved Lønstrup by, gå med til en udvidet kystsikring ved Lyngby Mølle, Lønstrup og Skallerup Strand?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til det i toldlovens § 1, stk. 6, nævnte udvalg (i stedet for Aage Fogh). (Jfr. tidenden sp. 2266).

Valgt blev: *Helge Larsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter.

Valgt blev: *Chr. Thomsen, Bladt, Jørgen Peder Hansen, Evald Kristensen, Carl Nielsen, Viola Nørlov, Chr. Rasmussen, Teichert, Erik Hansen, Peter Larsen, Søren Jensen, Finn Poulsen, Skov Thulesen, Niels Ravn, Clausen (Olufskjær), Vestergaard Poulsen og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i toldloven.

Valgt blev: *Jørgen Peder Hansen, Chr. Christiansen, Poul Hansen (Grenå), Th. Mikkelsen, Viola Nørlov, Lars M. Olsen, Hans Rasmussen, Henning Rasmussen, Helge Larsen, Harald Nielsen, Holmberg, Axel Kristensen, Anker Lau, Jørgen Jensen, Poul Møller, H. C. Toft og Kai Møllike.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om økonomisk samordning.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 733, fremsættelsen i tidenden sp. 1938),